

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Candela Evangelica

Landsberg, Johannes Justus

[Köln], 1526

VD16 J 1187

Illustratum. xvii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34415

est sine voto, implet tantū vnū consilium. s. de faciē
do: qui aut facit cum voto, implet duo cōsilia. s. vo-
uendo z faciendo. Preterea vouere est actus latrīe
(q̄ est p̄cipua inter virtutes morales) nobilioris aut
virtutis est opus melius, et magis meritorū. Ergo
actus p̄cedens ex voto, est magis meritorius z lau-
dabilior: vnde etiā actus aliarū virtutum, puta ieiu-
nare, qui est actus abstinentie: z p̄tinere, qui est act⁹
castitatis, sunt meliora z magis meritoria, si fiant ex
voto, qz sic iā p̄tinent ad diuinum cultū, z sunt actus
latrīe, et q̄si quedā dei sacrificia: vnde August. in li.
de virginitate dicit, qz neqz ip̄a virginitas, qz virgis-
nitas est, sed qz deo dedicata est, honorat. Preterea
ille qui vouet aliquid z facit, plus se deo subicit, q̄
ille q̄ solū facit. Subicit em̄ se deo nō solum quantū
ad actum, sed etiā quantum ad p̄tatem, qz de cetero
non pōt aliud facere. Sicut plus daret hoī, qui das-
ret ei arborem cū fructibus, q̄ qui daret ei fructus
tantū, vt dicit Lācel. in lib. de similitudinibus. Er-
go opera bona facta ex voto sunt magis meritoria.
Preterea p̄ votum īmobilit̄ volūtas firmatur in bo-
num. Facere aut aliqd ex volūtate firmata in bono,
pertinet ad p̄fectionē virtutis, ex qua op⁹ reddit p̄-
fectum z magis meritorū: sicut a cōtrario, peccare
mente obstinata, aggrauat p̄ccm̄. Nec obstat, si int̄-
dum homo votū implet cum tristitia, dum tñ rema-
neat voluntas votū implendi, qz adhuc (tristitia nō
obstante) est opus magis meritorū, q̄ sit ex voto,
q̄ sine tristitia fieret sine voto. Quia impletio voti
est actus vel opus religionis z latrīe, que est poten-
tior virtus q̄ alia virtus, puta abstinentia vel casti-
tas z similes. Predicta omnia, est sentētia vniuersa
dei, z membrorū ecclesie dei. Qui p̄traria docet, he-
reticus est, z falsus doctor z diaboli filius.

Illustratum .xvij.

Cathodorum religiose viuendi sepe supra memo-
ratorū inuentores, inuenimus spū dei plenos fuisse.

Si voluerimus altius attendere, ante diluuiū Abel iustum inuenimus, et Enoch et filios dei. Ante legē Abraham, Isaac et Jacob. Per paucos nominatim expressos, nolimus ceteros nominabiles suppressere. Ante aduētum saluatoris sub lege veteri, quis dī numerabit omnes, qui in cōitate religiosius vixerunt, cum in comparatiōe oīm gentium, filii Israel omnes religiosi erant, habētes a deo certos modos colendi deum, ad quos alie nationes non tenebant, et saluari poterant, si cū Israelitis sola decalogi precepta seruarēt? Volebat enim deus vt religiosius vuerent, de quibus scdm carnem descēdere volebat. Inter eos erant nihilominus nōnulli ceteris religiosiores, vt prophete filiiq; prophetarum, quos beatus Hieronymus appellat monachos illius temporis. Johannes quoq; Baptista, cuius vite et religionis extiterit, euangeliū euidētius edocet: In medio et plenitudine tēpis, tādē venit dominus Iesū mediator dei et hominum, legifer iustissimus, et moderator vite omnis (id ē modi viuendi) rectissimus, a quo patres omnes et qui eū precesserant, et qui eum subsequuti sunt, religiose viuendi formam acceperūt. Precedentes per inspirationem et prophetiam, in q̄ describit vite forma adesset: subsequētes per exemplum. Ipse siq; dē obedientiam, humilitatem, subiectionem, paupertatem, et castitatē, virtutumq; oīm perfectionē in se ostendit et docuit. Ab eo s̄o et suo spiritu imbuti apostoli, primi et facto et verbo docuerunt euangelicam perfectionem, vite Christi permaxime conformem, et omnis religionis fundamentum posuerunt, scdm quod ecclesia orat dicens de apostolis Petro et Paulo sic: Per q̄s religionis sumpsit exordiū. Hoc Act̄ apostolorum, hoc epistole Petri et Pauli aliorumq; apostolorū, hoc modi iporum viuendi, ceterorū q̄s fidelīū in Hierusalem clarissime attestantur. Post tempora multa, subsequuti sunt in religiosa vita Paulus primus eremita, Anthonius, Zacharius, Hilariion, et innumerabiles ere-

mitte, vt liber vitas patrum manifeste edocet. Post
hec in modis diuersis religiose viuendi apparuerunt
ex dono dei Magnus Basilius, Hieronymus, Au-
gustinus, Benedictus, Gregorius, Bruno Carthu-
siensis ordinis initiator, Robertus ordinis Cister-
ciensis, et Bernardus Robertus ordinis Premon-
stratensis, Dominicus ordinis predicatorum, Francis-
cus ordinis minorum, et alii plures diuersorum ordi-
num institutores, et innumerabiles vtriusque sexus
precedentium in sancta religiosa conuersatione pa-
trum imitatores. Quorum omnium vite sanctitatem
actus eorum testantur et scripta. Quibus etiam di-
uina pietas testimonium perhibuit in miraculorum
operatione, subito preter naturam infirmitates vari-
as curando, defunctos ad vitam reuocando, ad que
nulla se virtus aut potentia extendit, nisi diuina. De-
us vero auctor miraculorum, testis falsitatis esse non
potest. De quorum omnium laude, tam patrum in-
uentorum, quam sancte perseuerantium imitatorum, quam
etiam cunctarum approbatarum religionum, cum ab-
undantissime et luculentissime per sacros doctores,
veteres pariter et novos peroratum sit, et per appro-
bationem ecclesie in lucem diei eductum, nos nolumus
per nostram candelam diem confundere, quasi lumi-
ni diei et solis, lumen candelae aliquid valeret appen-
dere. Jam nunc tempus est, vt candelam nostram finia-
tur, ne diem offendamus. Putamus enim quod di-
es clare notitie vere fidei catholice imineat his, qui
errores in nocte per candelam omnes, potuerunt euadere.
Nemo miretur quod imperfecte et absque ordine
supradictos conscriptos errores ostenderimus. Nam
ad candelam hoc pertinet, quod nunquam totam do-
minum perfecte illuminat, sed multa in tenebris lustram
dorelinquat. Nec ordinate, sed quae primo occurrunt,
illustrat. Et sepe fit, dum alia querit, quod prius ostē-
sa iterum demonstrat. Sic sic factum est nobis, vt dum
sacris doctoribus (tanquam celi astris) deferremus,
et ad eos lectores mitteremus, nostra in singulis ma-

teris doctrina imperfecta remaneret. Et quia sine ordine debito ea que noctis erant, & tenebrarum nobis inquirenda & illuminanda, ac ostendenda oblata fuerant, debitus in respondendo ordo a nobis seruari non potuit. Et quia inter lustrandum vnum et idem sepe occurrebat, euenit vt de vno & eodem sepe responderemus. Finis, Anno millesimo quingentesimo uicesimo sexto, in februario.

Nemo lucernam accedit, & in abscondito ponit, neque sub modio, sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur, lumen uideant. Lucae .XI. & .VIII. & Matthaei quinto.

Pag. 2. Bl. 8. filios legendū est. Ibid. 15. sua, vir q.

Zeit Di. Maden Manns Kunst
by Kunst Latt. si magis
Lund & alle fund. sey si
sollt sich Kunst salzig
Hilffenn. Vor dem Ziel
aus der Litteratur selig